

Kányádi Sándor

RÖVID FOHÁSZ

parlagon Uram parlagon
ne végy munkába pihentess még
mint régen a szántóvetők
a búzaföldet pihentették

ugarnak hagyták parlagon
idő kell a szelíd csodákhoz
nem mindegy Uram tudhatod
hogyan utódom áld-e vagy átkoz

METSZET

*„...És darvak szárnya mozdul vállamon”
(Arghezi–Dsida)*

nyárvégi tarlón szemelgető
útra kész darvak
markába fú a szénégető
bajszán megköt a harmat

halkabba fogják a hars vizek
szélük csipkét ver
kigyózza szívem az őshideg
mint egy plasztik-katéter

Dérverten állok egy régi sor
befelé növe szárnyak
sajdulnak csontomig amikor
a darvak égre szállnak

Kolozsvár, 1991. október 9.